

Republika Hrvatska
Općinski sud u Karlovcu
Trg hrvatskih branitelja 1
Karlovac

Poslovni broj: Pr-468/2018-53

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E P R E S U D A

Općinski sud u Karlovcu, po sucu toga suda Vesni Gračan kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Vlatka Wolfa iz Županje, Trg Republike broj 5, zastupanog po punomoćniku Ivanu Ergotiću, odvjetniku u Vinkovcima, protiv tužene Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, Ministarstva obrane, OIB: 66486182714, zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Karlovcu, radi isplate, nakon zaključene glavne i javne rasprave, održane 15. srpnja 2026. u nazočnosti punomoćnika tužitelja Marije Markulin, odvjetnice u odvjetničkom uredu Darka Gojaka, odvjetnika iz Karlovca, te zz. tuženika Maje Dodig, savjetnice u Općinskom državnom odvjetništvu u Karlovcu, po objavi 6. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Republika Hrvatska OIB:52634238587 da isplati tužitelju Vlatko Wolf OIB:70864962355 iz Županje ul. Trg Republike br. 5 na ime naknade za godišnji novčani iznos od 1.028,05 eura s zakonskim zateznim kamatama kako slijedi i to:

- na iznos od 16,32 eura od 15.01.2014. s z.z. kamatama do isplate
- na iznos od 0,32 eura od 15.07.2014.godine s z.z. kamatama do isplate
- na iznos od 100,93 eura od 15.09.2014.godine s z.z. kamatama do isplate
- na iznos od 52,65 eura od 15.01.2015.godine s z.z. kamatama do isplate
- na iznos od 50,22 eura od 15.02.2015.godine s z.z. kamatama do isplate
- na iznos od 9,25 eura od 15.07.2015.godine s z.z. kamatama do isplate
- na iznos od 137,67 eura od 15.09.2015.godine s z.z. kamatama do isplate
- na iznos od 57,36 eura od 15.10.2015.godine s z.z. kamatama do isplate
- na iznos od 11,98 eura od 15.11.2015.godine s z.z. kamatama do isplate
- na iznos od 29,63 eura od 15.02.2016.godine s z.z. kamatama do isplate
- na iznos od 55,48 eura od 15.07.2016.godine s z.z. kamatama do isplate
- na iznos od 77,19 eura od 15.09.2016.godine s z.z. kamatama do isplate
- na iznos od 112,56 eura od 15.10.2016.godine s z.z. kamatama do isplate
- na iznos od 12,47 eura od 15.11.2016.godine s z.z. kamatama do isplate
- na iznos od 12,17 eura od 15.12.2016.godine s z.z. kamatama do isplate
- na iznos od 25,97 eura od 15.02.2017.godine s z.z. kamatama do isplate
- na iznos od 36,08 eura od 15.06.2017.godine s z.z. kamatama do isplate
- na iznos od 70,07 eura od 15.08.2017.godine s z.z. kamatama do isplate
- na iznos od 150,36 eura od 15.09.2017.godine s z.z. kamatama do isplate
- na iznos od 9,36 eura od 15.01.2018.godine s z.z. kamatama do isplate

po stopi koja se do 31. srpnja 2015 godine određuju prema eskontnoj stopi HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za pet postotnih poena, a od 01. kolovoza 2015 godine do isplate, određuju se prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za tri postotna poena, a od 01.siječnja 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, kao i da tužitelju naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 1.624,08 eur-a s zakonskim kamatama tekućim od presuđenja pa do isplate i sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu isplate zatezne kamate za iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržan u dosuđenim iznosima bruto plaće i naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora iz točke I. ove presude.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je zaposlenik kod tuženika Republike Hrvatske, Ministarstva obrane, RH, na poslovima djelatne vojne osobe Hrvatske kopnene vojske (HKoV-a), Gardijske oklopno-mehanizirane brigade, Izvidničke satnije, Zapovjedništva na ustrojbenom mjestu logističkog dočasnika, s ustrojbenim činom narednika i trenutnim mjestom službe u Vinkovcima. Nadalje navodi da je u vremenskom razdoblju od 1. prosinca 2012. pa do podnošenja odštetnog i tužbenog zahtjeva bio angažiran radi obavljanja službenih poslova i zadaća na terenu prekovremeno, noću, subotama, nedjeljama, blagdanima i u smjenama, a da mu dodaci za takav rad nije uveden ni plaćen. Također tvrdi da mu poslodavac nije obračunao naknadu za vrijeme korištenja godišnjeg odmora u skladu sa satnicom i prosjekom zarade kroz zadnja tri mjeseca. Stoga smatra da je oštećen jer je primio manju plaću u minimalnom bruto mjesečnom iznosu od 300,00 kn, te zadržava pravo uskladiti tužbeni zahtjev prema provedenim dokazima po stručnoj osobi financijske struke. Uz to napominje da se obraćao tuženiku u skladu s člankom 186.a Zakona o parničnom postupku, ali mu je isti dostavio odgovor da ne postoji mogućnost za mirno rješenje spora. Pored toga ističe da ne raspolaže potrebnom dokumentacijom za postavljanje (određenog) tužbenog zahtjeva, pa prethodno predlaže donijeti stupnjevitu tužbu temeljem članka 186.b Zakona o parničnom postupku i naložiti tuženiku da mu u roku 8 dana dostavi potrebne podatke, kako već pobliže iznosi u predloženom rješenju u tužbi. U svakom slučaju predlaže nakon provedenog financijsko knjigovodstvenog vještačenja donijeti presudu kojom će se tuženiku naložiti da mu na ime neisplaćenih naknada za godišnji odmor, prekovremeni rad, rad nedjeljom, blagdanom i u noćnoj smjeni, te (ovdje navodi i za stražarenje) isplati neutvrđeni novčani iznos odnosno iznos naknade koji će moći precizirati tek nakon provedenog financijsko knjigovodstvenog vještačenja, sve sa zakonskom zateznom kamatom i troškovima postupka uz zakonsku zateznu kamatu.

1.1. Na pripremnom ročištu od 08. svibnja 2019. tužitelj je potvrdio utuženo razdoblje u periodu od 01. prosinca 2012. pa do podnošenja odštetnog zahtjeva 29. prosinca 2017., te je do kraja postupka ustrajao samo kod potraživanja naknade plaće za godišnji odmor kako već precizira u tužbenom zahtjevu. Naime, nakon

izrade Nalaza i mišljenja financijsko knjigovodstvenog vještaka te dopune nalaza po drugom vještaku i izračuna u kojem je vještak na prijedlog tužitelja računao razliku plaće za godišnji odmor u razdoblju od 08.svibnja 2014. do 29.prosinca 2017., tužitelj je precizirao tužbeni zahtjev te u podnesku od 30.listopada 2025. potraživao od tuženika isplatu razlike plaće u ukupnom iznosu od 1.011,73 eur / 7.622,91 kn, uz ranije izračunatu id. naknadu za siječanj 2014. u iznosu od 16.32 eur / 123,03 kn, odnosno sveukupno iznos od 1.028,05 eur, sa zakonskom zateznom kamatom na svaki pojedini mjesečni iznos id. razlike plaće. Pored toga je i dalje potraživao trošak postupka i zakonsku zateznu kamatu na trošak.

2. U odgovoru na tužbu tuženik prije svega ističe prigovor zastare sukladno članku 139. Zakona o radu u svezi članka 186.a stavka 3 Zakona o parničnom postupku za sva potraživanja zaključno s danom 28.rujna 2013. To iz razloga, kako obrazlaže jer je zahtjev za mirno rješenje spora podnesen 06.veljače 2017. godine pa je zastarijevanje zastalo sukladno članku 186.a Zakona o parničnom postupku na rok od tri mjeseca. Nakon isteka roka od 3 mjeseca zastara je nastavila teći do podnošenja tužbe, kada je nastupio prekid zastare, pa je obzirom na zastarni rok od 5 godina i rok od tri mjeseca u kojem je zastara zastala, potraživanje tužitelja zastarjelo dakle zaključno s naprijed navedenim danom 28. rujna 2013.godine. Ujedno tuženik za razdoblje od 01. prosinca 2012. do podnošenja tužbe odnosno do 28. prosinca 2018. predlaže pozivom na čl. 186a ZPP-a odbaciti tužbu, jer u odnosu na ovaj dio razdoblja kako navodi nije proveden postupak mirnog rješavanja spora.

2.1. U odnosu pak na dio potraživanja koji nije u zastari, tuženik djelomično priznaje osnovanost tužbenog zahtjeva za razliku naknade plaće za godišnji odmor u razdoblju do 07.svibnja 2014., dok za ostali dio osporava id. potraživanje, te u cijelosti osporava potraživanje naknade za prekovremeni rad. Ističe da se na djelatne vojne osobe primjenjuju posebni propisi predviđeni Zakonom o službi u oružanim snagama RH, NN 33/02, 58/02, 175/03, 136/04, 76/17, 88/09, 124/09, te Zakonom o službi u Oružanim snagama RH, NN 73/13, 75/15, koji imaju prednost u odnosu na propise o državnim službenicima i namještenicima, opće propise o radu odnosno Kolektivne ugovore sklopljene u skladu s njima. U prilog tome poziva se na odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske br. Revr 1845/12, Revr-1902/12 i Revr-1795/12, u kojima je izneseno stajalište da propisi doneseni temeljem Zakona o službi u Oružanim snagama Republike Hrvatske imaju prednost u odnosu na propise o državnim službenicima i namještenicima, opće propise o radu odnosno Kolektivne ugovore sklopljene u skladu s njima. Iz navedenih odluka proizlazi, kako dalje navodi, da prema odredbi članka 14. Zakona o oružanim snagama RH, NN 33/02, 58/02, 175/03, 136/04, 76/17 i 88/09, o svim pitanjima koja nisu uređena spomenutim zakonom ili propisima donesenim na temelju tog Zakona primjenjuju se propisi o državnim službenicima i namještenicima, opći propisi o radu i Kolektivni ugovori sklopljeni u skladu s njima, dok ovlast za donošenje propisa na temelju Zakona o službi u oružanim snagama Republike Hrvatske imaju Vrhovni zapovjednik, Vlada Republike Hrvatske i ministar obrane (a propo, članak 198.-200.). Ministarstvo obrane ovlašteno je donijeti Odluku o rasporedu tjednog i dnevnog radnog vremena djelatnih vojnih osoba, službenika i namještenika (a propo, članak 96. stavak 1), te Pravilnik o dodatku na plaću i načinu isplate plaće (članak 170. stavak 4). Stoga navedeni Pravilnik i Odluka, kojima se cjelovito uređuje pitanje dodatka i visine dodatka za obavljanje stražarske službe djelatnih vojnih osoba, kako tvrdi imaju značenje propisa donesenih na temelju Zakona o službi u oružanim snagama, te s

obzirom na članak 114. id. Zakona ti propisi imaju prednost u primijeni pred propisima o državnim službenicima i namještenicima, općim propisima o radu i kolektivnim ugovorima sklopljenim u skladu s njima, kako je već navedeno. Tuženik u tom smislu upućuje da je sukladno stajalište zauzeo Vrhovni sud navodeći da djelatne pravne osobe nakon donošenja Odluke iz 2009. i Pravilnika iz 2009.godine imaju pravo na dodatak na plaću s ovnove prekovremenog rada na terenu prema tim propisima, a ne na temelju kolektivnih ugovora sklopljenih u skladu s općim propisima o radu i propisima o državnim službenicima i namještenicima. Stoga završno sukladno opetuje da su materijalna prava djelatnih vojnih osoba uređena posebnim propisima odnosno Zakonom o službi u oružanim snagama RH te podzakonskim propisima donesenim na temelju id. Zakona o službi u Oružanim snagama Republike Hrvatske

2.2. Tuženik nadalje navodi da se u razdoblju od 01.listopada 2009. do 01.lipnja 2014. primjenjivala Odluka o rasporedu tjednog i dnevnog radnog vremena, službenika i namještenika, NN 118/09 i 118/12, te Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o dodatku na plaću i načinu isplate plaće, NN 118/09, koji su stupili na snagu 01.listopada 2009.god. Poblje iznosi da je id. Odlukom bio propisan raspored tjednog i dnevnog radnog vremena u Oružanim snagama Republike Hrvatske, te pravo na uvećanu plaću za rad noću, subotom, nedjeljom, blagdanom i u druge neradne dane, rad u smjenama i turnusima, prekovremeni rad, dežurstva i stražarska služba. Pravilnik je pak regulirao dodatke za dežurstvo i stražarsku službu na koje djelatne vojne osobe, uključujući tužitelja, imaju pravo. Vezano uz dežurstvo ističe kako je točkom V Odluke 09 propisano je da se dežurstvo kao rad dulji od punog radnog vremena ne smatra prekovremenim radom, a isti se dijeli na aktivno dežurstvo i dežurstvo unutarnje službe. Pod aktivnim dežurstvom se smatra vrijeme provedeno u službi na radnom mjestu i vrijeme odmora provedeno na radnom mjestu tijekom obveznog 24-satnog ili višednevnog boravka na radnom mjestu zbog potrebe službe (rad na izdvojenom objektu, rad u operativnom dežurstvu, snage brzog odgovora, postaje obalnog motrenja i sl.). Pod dežurstvom unutarnje službe smatra se dežurstvo propisano člankom 12. Pravilnika o službi u OS RH. Jednako tako iznosi da se stražarska služba u kojoj djelatna vojna osoba provodi 24 sata dnevno, od kojih može raditi najviše 12 sati, također ne smatra prekovremenim radom i da djelatna vojna osoba u stražarskoj službi ostvaruje pravo na dnevni dodatak za obavljanje stražarske službe, pri čemu se dodatak za obavljanje stražarske službe i aktivno dežurstvo međusobno isključuju. U slučaju višednevnog obavljanja stražarske službe djelatna vojna osoba ostvaruje pravo na proporcionalni višednevni odmor u omjeru 3:1. Također se poziva na članak 155. koji je stupio na snagu 26.lipnja 2013.g., a kojim je kako navodi izričito propisano da djelatnoj vojnoj osobi ne pripada pravo na uvećanje plaće za prekovremeni rad, rad noću, u smjenama, turnusima, za dežurstvo, stražarsku službu, stanje pripravnosti i slično, nego ostvaruje dodatke na plaću u skladu s propisima kojima se uređuje pravo na dodatke na plaću djelatnih vojnih osoba. Na temelju ovog zakona doneseni su i podzakonski akti odnosno Odluka o rasporedu radnog vremena, NN 66/14, 23/15, 84/15, te Pravilnik o o izmjenama i dopunama Pravilnika o dodacima na plaću i načinu isplate plaće NN 33/14, 41/14, 53/14, 114/14, 72/15, pa se od 01.lipnja 2014. tužitelju sukladno ovim propisima obračunava i isplaćuje dodatak za vojnu službu. Isto tako, iz dostavljene prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske i to odluke br. Revr-1902/12-2 od 04. lipnja 2014.g. jasno proizlazi da do primjene za radnika povoljnijeg prava „dolazi ako je neko pravo iz radnog odnosa različito uređeno ugovorom o radu,

Pravilnikom o radu, Sporazumom sklopljenim između radničkog vijeća i poslodavca, Kolektivnim ugovorom, ali samo u slučaju kad Zakonom o radu ili drugim zakonom nije drukčije određeno. Dakle, navedena odredba se ne primjenjuje u slučaju kada je neko pravo iz radnog odnosa drugačije određeno Zakonom o radu u odnosu na neki drugi Zakon, a o takvom slučaju je riječ u ovom sporu.“ Prema tome po tuženiku nije osnovano pozivanje tužitelja na načelo primjene za radnika povoljnijeg prava i uz to tvrdi da su tužitelju isplaćeni svi dodaci na plaću sukladno evidencijama radnog vremena i dužnostima koje je obavljao u utuženom razdoblju, pa u tom dijelu dakle predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

2.3. U odnosu na naknadu plaće za godišnji odmor, za koju nije nastupila zastara tuženik priznaje osnovu id. potraživanja u utuženom razdoblju do 07.svibnja 2014., a osporava potraživanje u daljnjem razdoblju od 08.svibnja 2014. do kraja utuženog razdoblja. Ističe da je taj dio tužbenog zahtjeva neosnovan i navodi da je 26.lipnja 2013.g. stupio na snagu novi Zakon o službi u oružanim snagama, koji u čl. 142. propisuje da djelatnoj vojnoj osobi za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i plaćenog dopusta pripada naknada plaće kao da je radila u redovnom radnom vremenu. Temeljem tog zakona donesen je Pravilnik o uvjetima i načinu korištenja godišnjeg odmora djelatnih vojnih osoba, NN 54/14, kojim je također propisano da djelatnoj vojnoj osobi za vrijeme korištenja godišnjeg odmora pripada naknada plaće kao da je radila u redovnom radnom vremenu, a redovnim vremenom se smatra radno vrijeme određeno u skladu s odlukom kojom se određuje raspored radnog vremena (čl. 4. st. 2 i 3). Odlukom o rasporedu tjednog i dnevnog radnog vremena djelatnih vojnih osoba, službenika i namještenika, NN 118/09, 118/12, i Odlukom o rasporedu radnog vremena, NN 66/14, 23/15, 84/15, propisano je da redovno radno vrijeme predstavlja tjedno radno vrijeme u trajanju od 40 sati, redovno raspoređenih na 5 radnih dana od ponedjeljka do petka od 08,00 do 16,00 sati. Nakon 08.svibnja 2014. navodi da se isplata i obračun naknade plaće za godišnji odmor vrši u skladu s Pravilnikom iz 2014. te odredbama Odluke donesene 2009. i 2014.

2.4. Tuženik slijedom toga nastavno predlaže izvršiti vještačenje isključivo na temelju dokumentacije tuženika a na način kako pobliže navodi u nastavku (da se trajanje radnog vremena uzima u obzir isključivo onako kako je evidentirano u evidencijama rada te isključivo za terenski rad, koji je u radnim evidencijama označen slovima TR, da se od ukupno utvrđenog broja prekovremenih sati rada oduzmu slobodni dani koji su evidentirani u evidencijama rada (označeni slovima SD ili PRV) u omjeru sukladno posebnim propisima koji su bili na snazi tijekom utuženog razdoblja, bez obzira na to je li u spis priložen nalog za korištenje slobodnih dana ili rješenje o preraspodjeli, da se iz obračuna isključe mjeseci tijekom kojih je tužitelj sudjelovao u Mirovnoj misiji ukoliko je tužitelj sudjelovao u mirovnoj misiji, i t.d.). Pri tom dodaje da je i sudska praksa zauzela stav da se faktično korišteni slobodni dani, čije korištenje je vidljivo iz evidencija radnog vremena tuženika moraju oduzeti od ukupnog broja prekovremenih sati koji su evidentirani u evidencijama (primjerice presuda Županijskog suda u Karlovcu poslovni broj GŽ-1239/2013-2 od 30. travnja 2014., presuda Županijskog sud au Karlovcu poslovni broj GŽ-772/2012-2 od 30. svibnja 2012., koje prilaže u privitku id. podneska. Stoga slijedom navedenog, tuženik predlaže odbiti kao neosnovan tužbeni zahtjev u odnosu na prekovremeni rad na terenu i naknadu razlike plaće za godišnji odmor od 7. svibnja 2014. do kraja utuženog razdoblja, te potražuje naknadu parničnog troška uz zateznu kamatu na trošak postupka.

3. Radi utvrđenja činjenica i pravilne ocijene činjeničnog stanja sud je izvršio uvid u Odluku o rasporedu HKoV-a, Gardijska oklopno mehanizirana brigada OSRH, MORH-a, od 11.12.2014., u odštetni zahtjev za mirno rješenje spora upućen Općinskom državnom odvjetništvu, Građansko upravni odjel Vukovar i uvid u odgovor na zahtjev za mirno rješenje spora Općinskog državnog odvjetništva u Karlovcu, nadalje uvid u pismeno vještaka na listu 159, 162 i 325 spisa, te uvid u Troškovnik tužitelja i tuženika. Pored toga pročitao je odgovor na tužbu s odlukama iz sudske prakse i dokumentacijom o radnoj angažiranosti tužitelja u privitku, podnesak tuženika od 02.04.2019. i 19.06.2019. s dokumentacijom u privitku, podnesak tužitelja od 30.07.2019. i 16.07.2020., podnesak tuženika od 11.04.2022. s dokumentacijom u privitku, Nalaz i mišljenje vještaka Omega plus d.o.o. za računovodstvene usluge od 13.05.2022., podnesak tuženika od 25.10.2022., podnesak tužitelja od 08.08.2023., podnesak tuženika od 12.09.2024., podnesak tužitelja od 18.12.2024. s odlukom Vrhovnog suda u privitku, podnesak tuženika od 14.01.2025., podnesak tužitelja od 07.04.2025. s dokazom o uplati predujma za dopunu vještačenja, Nalaz i mišljenje vještaka D&S d.o.o. od 30.04.2025., Očitovanje id. vještaka od 10.07.2025., podnesak tuženika od 26.08.2025. i 24. 10.2025., podnesak tužitelja od 30.10.2025. kojim precizira tužbeni zahtjev i dostavlja dokaz o uplati manjka predujma, podnesak tuženika od 06.01.2025., podnesak tužitelja od 08.01.2026. s daljnjim dokazom o doplati predujma, Drugo pismeno Očitovanje vještaka od 10.03.2026., podnesak tuženika od 22.04.2026. i podnesak tužitelja od 12.05.2026. godine.

4. Obzirom je dakle tuženik u odgovoru na tužbu djelomično priznao osnovu za potraživanje naknade plaće za godišnji odmor do 08.svibnja 2014., te je osporavao daljnje potraživanje u odnosu na to potraživanje i prekovremeni rad bilo je potrebno provesti financijsko-knjigovodstveno vještačenje, te je navedeno vještačenje provedeno najprije po vještaku Omega plus d.o.o. iz Karlovca, Pavla Vitezovića 8, a potom dopuna nalaza po stalnom sudskom vještaku D & S d.o.o. za knjigovodstvena, računovodstvena i financijska vještačenja, Karlovac, Kralja Tomislava 10a. Navedeno vještačenje je pokazao postojanje predmetne razlike plaće u određenoj visini.

5. Tužitelj je uz tužbu pridonio Odluku o rasporedu koja je izdana od strane MORH-a, OSRH-a, HKoV-a, Gardijsko oklopno mehanizirane brigade od 11.12.2014., kao na listu 5 spisa, iz koje je bilo razvidno da je tužitelj u razdoblju od 15.12.2014. do 14.12.2018. bio raspoređen u ustrojbenu jedinicu HKoV-a, Gardijsko oklopno mehanizirane brigade, Vojno - obavještajna satnija, Zapovjedništvo, na ustrojbeno mjesto operativnog dočasnika, s ustrojbenim činom narednika i mjestom službe u Vinkovcima. Id. Odluka sadržava i sastavnice za plaću tužitelja, te je određeno da će se tužitelju isplaćivati plaća prema osobnom i ustrojbenom činu narednika, uz dodatak A A03 15 % B B62 15%, uvećano za 0,5% za svaku navršenu godinu radnog staža. Navedeno je da radni staž tužitelja na dan 15.12.2014. iznosi 20-1-23, što znači 20 godina 1 mjesec i 23 dana, a iz spomenute Odluke bilo je razvidno da je tužitelj u vremenu do tada bio raspoređen u istu ustrojbenu jedinicu, ali u Izviđačku satniju i Zapovjedništvo, na ustrojbeno mjesto logističkog dočasnika. Uz to je raspored i radni angažman tužitelja u utuženom vremenu bio razvidan i iz drugih pridonesenih dokaza u spisu.

6. Nakon uvida vještaka u spis i dokumentacije u spisu, te pribavljanja daljnje dokumentacije o radnoj angažiranosti tužitelja, kao i naknadno dostavljene dokumentacije tuženika, sudski vještak Omega plus d.o.o. za računovodstvene usluge u Nalazu i mišljenju od 13. svibnja 2022. izvršio je izračun razlike plaće za godišnji odmor za razdoblje do 07. svibnja 2014. godine, već prema propisima o kojima govori u točki 2.1. id. nalaza. Isti vještak pri izračunu koristi podatke iz Kartice djelatnika, koje su kako navodi u nalazu priložene na listu 122- 149 spisa, a nakon tog vremena do kraja utuženog razdoblja je id. naknadu za godišnji odmor obračunao tužitelju prema plaći kao da radi u redovnom radnom vremenu. To je ujedno značilo da za taj period nije našao postojanje spomenute razlike plaće, te je u Rekapitulaciji razlika bruto naknade plaće na listu 6 Nalaza prikazao samo pronađenu razliku plaće za godišnji odmor u prosincu 2012. siječnju, srpnju i kolovozu 2013. te u siječnju 2014., a sve u ukupnom iznosu od 885,32 kn.

7. Isti je vještak razliku plaće za prekovremeni rad izračunao prema evidencijama rada i opisima rada koristeći propise, kako navodi:

- Odluke o rasporedu tjednog i dnevnog radnog vremena djelatnih vojnih osoba, službenika i namještenika (NN 118/09, 118/12, na snazi do 30.05.2014. i 66/14 - 84/15 na snazi od 01.06.2014. godine),

- Pravilnik o dodatku na plaću i načinu isplate plaće (NN 50/08 -55/13 na snazi od 07.08.2011. do 30.05.2014.), (NN 33/14-05/17 na snazi od 01.06.2014. nadalje).

Pobliže ukazuje da po Odlukama o rasporedu tjednog i dnevnog radnog vremena djelatnih vojnih osoba, službenika i namještenika NN 09 i NN 12 (točke V, VI, VII, VIII, XII i XIII), te Pravilniku o dodatku na plaću i načinu isplate plaće NN 08, za vrijeme provedeno na straži i dežurstvu djelatniku od 01.10.2009. godine pripada uvećanje plaće za „dodatak za stražu“ i „dodatak za dežurstvo“. Odlukom o rasporedu tjednog i dnevnog radnog vremena djelatnih vojnih osoba, službenika i namještenika NN 14 (točka XIV) te Pravilnikom o dodatku na plaću i načinu isplate plaće NN 14, za sve vrijeme provedeno na radu osim straže i dežurstva djelatniku pripada uvećanje plaće za „dodatak za vojnu službu“.

Sukladno nalogu iz Rješenja za vještačenje obračun prekovremenog rada tužitelja vrši od početka utuženog razdoblja do 01. lipnja 2014. godine prema evidentiranim prekovremenim satima u evidencijama rada.

Prema evidencijama rada i opisima rada koje je tužitelj dostavio u prilogu uzima u obzir evidentirane prekovremene sate u evidencijama rada za tužitelja i napominje da u spisu nisu priloženi Nalozi o korištenju slobodnih dana nakon prekovremenog rada, te u Tablici 2 daje pregled evidentiranih prekovremenih sati rada na terenu. Konstatira da je tužitelj ostvario ukupno 31 prekovremeni sat, te da na osnovu istih ostvaruje pravo na 6,2 slobodna dana ($31 \cdot 1,6/8$).

U Tablici 3 u nastavku daje pregled ostvarenih dana na straži i dežurstvu, slobodnih dana i preraspodijeljenog radnog vremena u razdoblju nakon ostvarenih prekovremenih sati u travnju 2013. godine. Napominje da je nakon ostvarenog prekovremenog rada u mjesecu travnju tužitelj iskoristio 7 slobodnih dana u travnju, svibnju i lipnju, te vještak drži odnosno procjenjuje da su iskorišteni slobodni dani od prekovremenog rada. Ukoliko se ipak uzme u obzir da slobodni dani za prekovremene sate nisu iskorišteni, tada ostvarene prekovremene sate treba uvećati koeficijentom 1,5 . U svakom slučaju završno iznosi:

Ako se uzme u obzir da slobodni dani za prekovremene sate nisu iskorišteni (zbog činjenice da nisu dostavljeni Nalozi za prekovremeni rad i Odobrenja za slobodne dane), tužitelj ostvaruje bruto razliku plaće za prekovremeni rad u iznosu od

2.106,10 kn. Ako se pak uzme u obzir da su slobodni dani iskorišteni, u varijanti u kojoj dakle uvažava iskorištene slobodne dane vještak nalazi da bi tužitelj trebao ostvario samo dodatke za vrstu rada u iznosu od 361,05 kn.

8. Tužitelj je međutim nakon takvog nalaza predlagao izvršiti dopunu izračuna razlike plaće za godišnji odmor za razdoblje od petog mjeseca 2014. do dvanaestog mjeseca 2017. pa je u nastavku predloženi izračun napravio stalni sudski vještak D & S d.o.o. Potonji vještak u Nalazu i mišljenju od 30. travnja 2025. predloženu razliku naknade plaće računa u varijanti 1 sukladno čl. 4. st. 2. Pravilnika o uvjetima i načinu korištenja godišnjeg odmora djelatnih vojnih osoba (NN 54/2014), kojim je propisano da djelatnoj vojnoj osobi za vrijeme korištenja godišnjeg odmora pripada naknada plaće kao da je radila u redovnom radnom vremenu, a st. 3. istog članka je propisano da se redovnim radnim vremenom smatra radno vrijeme određeno u skladu s odlukom kojom se određuje raspored radnog vremena. Vještak id. razliku za godišnji odmor računa koristeći satnicu koja je utvrđena na način da plaću ostvarenu u mjesecu u kojem je tužitelj bio na godišnjem odmoru a koja obuhvaća osnovnu plaću i sva dodatna davanja s osnova plaće bilo koje vrste, koju poslodavac izravno ili neizravno isplaćuje u novcu ili naravi, dijeli s fondom sati tog istog mjeseca. Prilikom izračuna u obzir uzima i dodatak za vojnu službu. Ukoliko je tužitelj u mjesecu koji ulazi u prosjek za izračun godišnjeg odmora bio i na bolovanju, vještak sate rada provedene na bolovanju, a koji se uzimaju kao osnovica za izračun godišnjeg odmora, preračunava na redovan rad (po satnici redovnog rada), uvećano za dodatke koje bi primio da je radio redovno. Nakon izvršenih obračuna vještak utvrđuje da bi tužitelju ako se prihvati ta varijanta trebalo na ime naknade za godišnji odmor u razdoblju od 8.5.2014. do 29.12.2017. godine, isplatiti razliku plaće u iznosu od 7.560,45 kuna, odnosno 1.003,44 eura. Pri tom napominje da tužitelju nisu vršene naknadne isplate na ime godišnjeg odmora za utuženo razdoblje.

9. U varijanti 2 razliku naknade plaće računa sukladno prijedlogu tužitelja na način da za cijelo utuženo razdoblje izračun radi temeljem prosječne mjesečne plaće koja je tužitelju isplaćena u prethodna 3 mjeseca. Prilikom obračuna u obzir uzima sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad, te po takvom izračunu utvrđuje da bi tužitelju na ime godišnjeg odmora u razdoblju od 8.5.2014. do 29.12.2017. godine, pripadala razlika plaće u iznosu od 7.622,91 kunu, odnosno 1.011,73 eura. Također potvrđuje da tužitelju nisu vršene naknadne isplate na ime godišnjeg odmora za utuženo razdoblje.

10. Tužitelj je prema takvom izračunu iz nalaza i dopune nalaza vještaka precizirao tužbeni zahtjev te potraživao neisplaćenu naknadu plaće za godišnji odmor u ukupnom iznosu od 1.028,05 eur, koja uključuje i iznos razlike id. naknade od 16,32 eur za siječanj 2014. po izračunu ranijeg vještaka Omega plus d.o.o., sve sa zakonskom zateznom kamatom i troškovima postupka uz zakonsku zateznu kamatu na trošak. Navedeno potraživanje prihvaćeno je kao osnovano, tim više što je vještak u datim pismenim Očitovanjima otklonio kao neutemeljene prigovore tuženika, te tim više što naposljetku nije nađeno da bi prigovor zastare koji je tuženik iznio u odgovoru na tužbu bio opravdan.

11. Naime, tuženik je istaknuo prigovor zastare za predmetno potraživanja „zaključno s danom 28.rujna 2013.“, odnosno tri mjeseca prije podnošenja tužbe, a to bi u pravilu bilo opravdano imajući u vidu da predmetno potraživanje datira od

01.prosinaca 2012., dok je tužba podnesena krajem prosinca 2018. Zakonom o radu, NN 93/14, produžen je naime zastarni rok za novčana potraživanja iz radnog odnosa i povećan s tri na pet godina. Time je isti rok izjednačen s općim zastarnim rokom prema propisima koji uređuju obvezne odnose i doprinose za obvezna socijalna osiguranja, kako sukladno navodi i tuženik. No, kod zastare doprinosa drugačije je uređen trenutak od kada zastara počinje teći. Zastara novčanog potraživanja radnika računa se od dana kada je određeni novčani primitak trebalo isplatiti, pa ako je izvorima radnoga prava propisan kao rok isplate plaće 10. u mjesecu za određeni mjesec, zastara počinje teći slijedećeg 11. dana u tom mjesecu. Novi rok zastare od pet godina odnosi se na potraživanja radnika koja su dospjela na naplatu nakon stupanja novog Zakona o radu, ali i na potraživanja koja su dospjela prije njegova stupanja na snagu, uz uvjet da do 7.kolovoza 2014. nisu pala u zastaru prema starom zakonu. Tužba u ovom predmetu je dakle podnesena dana 28.prosinca 2018., a zahtjev za mirno rješenje spora gotovo godinu dana ranije, odnosno isti je datiran 13.prosinca 2017.god., te je podnošenjem id. zahtjeva zastalo zastarijevanje tražbine u smislu članka 186.a ZPP-a na rok od tri mjeseca. Stoga bi u ovom slučaju postojala zastara za potraživanje tužitelja a kako to ukazuje tuženik, ali do kraja postupka tužitelj ustrajao kod potraživanja nastala u vremenu zastare, te prvi iznos razlike plaće datira iz siječnja 2014., pa nije bilo razloga za primjenom prigovora zastare i umanjivanjem predložene a neisplaćene razlike plaće.

12. Također se ne može prihvatiti kao osnovan prigovor tuženika o potrebi odbacivanja tužbe i tužbenog zahtjeva za razdoblje od podnošenja zahtjeva za mirno rješenje spora od 05. siječnja 2018. Kako navodi, do podnošenja tužbe 28.prosinca 2018., a to u smislu jer je tužitelj postavio zahtjev za isplatu izračunate razlike plaće do najzad u 2017., s time da posljednja razlika datira iz prosinca 2017. i dospijeva u siječnju 2018., pa dakle nije bilo razloga za prihvaćanjem id. prigovora i odbacivanjem tužbe u tom smislu.

13. U odnosu na potraživanje predmetne naknade razlike plaće za godišnji odmor napominje se da je člankom 14. Zakona o službi u oružanim snagama Republike Hrvatske, Narodne novine broj 33/02., 58/02., 175/03., 136/04., 76/07. 88/08. i 124/09., dalje: ZOSOS, koji je stupio na snagu 6. ožujka 2002.godine, bilo određeno da se o svim pitanjima koja nisu uređena tim Zakonom ili drugim propisima donesenim na temelju njega primjenjuju propisi o državnim službenicima i namještenicima, opći propisi o radu, odnosno kolektivni ugovori sklopljeni u skladu s njima, a prema članku 170. stavak 4 ZOSOS-a iznos dodatka na plaću i način isplate plaće utvrđivao je ministar obrane posebnim propisom.

14. Temeljem ovlasti iz odredbe članka 200. u vezi članka 96. st. 1 i članka 170. stavak 4 ZSOSRH-a Ministarstvo obrane donijelo je Odluku o rasporedu tjednog i dnevnog radnog vremena djelatnih vojnih osoba, službenika i namještenika, Narodne novine 118/09., te Pravilnik o uvjetima i načinu korištenja godišnjeg odmora djelatnih vojnih osoba, službenika i namještenika, Narodne novine 140/02. i 68/11.

15. Članak 4. stavak 2 Pravilnika o uvjetima i načinu korištenja godišnjeg odmora djelatnih vojnih osoba, službenika i namještenika, Narodne novine broj 140/02., propisivao je da se djelatnoj vojnoj osobi, službeniku i namješteniku za vrijeme korištenja godišnjeg odmora isplaćuje naknada plaće u istom iznosu kao da radi, dok je odredbom članka 2. Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o

uvjetima i načinu korištenja godišnjeg odmora djelatnih vojnih osoba, službenika i namještenika, Narodne novine broj 68/11, bilo propisano da djelatnoj vojnoj osobi, službeniku i namješteniku čija je narav službe (posla) takva da mora raditi prekovremeno ili noću ili nedjeljom ili blagdanom odnosno u druge zakonom predviđene neradne dane, pripada pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini prosječne mjesečne plaće koja mu je isplaćena u prethodna tri mjeseca.

16. Prema čl. 142. Zakona o službi u oružanim snagama Republike Hrvatske, Narodne novine br. 73/13., 75/15. i 50/16., koji je na snazi od 26. lipnja 2013.godine, djelatnoj vojnoj osobi za vrijeme godišnjeg odmora i plaćenog dopusta pripada naknada plaće kao da radi u redovnom radnom vremenu. Međutim, provedbeni propisi prema tom zakonu doneseni su kasnije (zakon je odredio u roku šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona, ali isti dakle nisu doneseni u roku šest mjeseci), pa kako potraživanje predmetne razlike plaće datira dijelom u vremenu prije donošenja i primjene Pravilnika o uvjetima i načinu korištenja godišnjeg odmora djelatnih vojnih osoba, službenika i namještenika, Narodne novine broj 54/14, koji je stupio na snagu 8.5.2014.godine, to je tužitelju valjalo dosuditi zatraženu razliku naknade plaće za godišnji odmor izračunatu osnovom prosječne mjesečne plaće isplaćene tužitelju u prethodna tri mjeseca.

17. Tužitelju je valjalo priznati i daljnje potraživanje u vremenu od 08.svibnja 2014. do kraja utuženog razdoblja imajući u vidu da je člankom 142. Zakona o službi u oružanim snagama Republike Hrvatske, Narodne novine br. 73/13., 75/15, 50/16, 30/18 (i dalje 125/19, 155/23, 158/23) koji je bio na snazi od 26. lipnja 2013.godine, propisano da djelatnoj vojnoj osobi za vrijeme godišnjeg odmora i plaćenog dopusta pripada naknada plaće kao da je radi u redovnom radnom vremenu, te je u čl. 4. st. 2. Pravilnika o uvjetima i načinu korištenja godišnjeg odmora djelatnih vojnih osoba i namještenika, Narodne novine broj 54/14 i 70/18, sukladno navedeno da djelatnoj vojnoj osobi za vrijeme godišnjeg odmora pripada naknada plaće kao da radi u redovnom radnom vremenu. No, u st. 3. istog članka propisano je da se redovnim radnim vremenom smatra radno vrijeme određeno u skladu s odlukom kojom se određuje raspored radnog vremena (Odluka o rasporedu tjednog i dnevnog radnog vremena djelatnih vojnih osoba, službenika i namještenika, Narodne novine broj 118/09, koja je stupila na snagu 1.listopada 2009.g., Odluka o izmjeni ove Odluke, Narodne novine broj 118/12 koja je stupila na snagu 1.studenog 2012.g., nadalje Odluka o rasporedu radnog vremena, Narodne novine broj 66/14 koja je stupila na snagu 1.lipnja 2014.g., zatim Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o rasporedu radnog vremena, Narodne novine broj 23/15 koja je stupila na snagu 1.ožujka 2015.g., Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o rasporedu radnog vremena, Narodne novine br. 84/15 koja je stupila na snagu 1.kolovoza 2015., te daljnje objavljene id. Odluke u NN 106/17, 39/18 i 46/18. To tim više što je Pravilnikom o uvjetima i načinu korištenja godišnjeg odmora, NN 70/18, izrijekom određeno da se naknada plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora može odrediti i u većem iznosu od prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca.

18. Također je člankom 81. stavak 1. Zakona o radu, NN 93/2014, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23 i 64/23, određeno da radnik za vrijeme korištenja godišnjeg odmora ima pravo na naknadu plaće u visini određenoj kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, a najmanje u visini njegove prosječne

mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad).

19. U članku 14. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, Narodne novine 104/13, 153/13, 71/16, 123/16, 112/17, 12/18, 2/19, 119/19, 66/20, 56/22, 58/23, 128/23, navedeno je da se za vrijeme korištenja godišnjeg odmora službeniku i namješteniku isplaćuje naknada plaće u visini kao da je radio u redovnom radnom vremenu, a državnom službeniku i namješteniku čija je narav službe (posla) takva da mora raditi prekovremeno ili noću ili nedjeljom ili blagdanom odnosno zakonom predviđenim neradnim danom, pripada pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini prosječne mjesečne plaće koja mu je isplaćena u prethodna 3 mjeseca.

20. Dakle, u potonjem razdoblju a na temelju Pravilnika o uvjetima i načinu korištenja godišnjeg odmora djelatnih vojnih osoba, Narodne novine broj 54/14 i 70/18, Odluke o rasporedu radnog vremena, Narodne novine broj 66/14, koja je stupila na snagu 1. 6. 2014., te Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o rasporedu radnog vremena, Narodne novine 23/15, 84/15, 106/17, 39/18 i 46/18, tužitelj ostvaruje pravo na dosuđene zatražene razlike naknade plaće za godišnji odmor u razdoblju od 08.svibnja 2014. nadalje, sukladno izračunu iz Nalaza i mišljenja uređujućeg financijsko-knjigovodstvenog vještaka, tim više što je kako je navedeno potonjim Izmjenama i dopunama Pravilnika o uvjetima i načinu korištenja godišnjeg odmora djelatnih vojnih osoba, Narodne novine broj 70/18, izrijekom propisano da se naknada plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora može odrediti i u većem iznosu od prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca. Pri tom čl. 81. Zakona o radu, Narodne novine broj 93/14, 127/17, 98/19, 151/22 i 64/23, propisuje da se kod određivanja naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora u obzir uzimaju prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad), a to imajući u vidu i da je čl. 9. st. 3. ZR, te čl. 142. ZSOS-a i čl. 4. st. 2. id. Pravilnika dana mogućnost da se djelatnim vojnim osobama naknada plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora odredi u većem iznosu od prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca. Stoga je usvojen tužbeni zahtjev i donesena odluka kao u točki I. izreke ove presude.

21. Zatezna kamata priznata je prema čl. 90. st. 4 Zakona o radu od dospelosti svakog mjesečnog iznosa i to od 15.-tog u mjesecu za prethodni mjesec, kako je to tužitelj naznačio, po stopi iz članka 29. stavak 2 Zakona o obveznim odnosima, Narodne novine broj 35/05. i dr. Izuzetno, tužitelju nije dosuđena kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak kakav je sadržan u dosuđenim iznosima bruto plaće odnosno naknade plaće, a to iz razloga jer se bruto plaća sastoji od neto plaće te doprinosa, poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, a sukladno odredbi članka 15. st. 3 Zakona o porezu na dohodak, Narodne novine broj 177/04., 73/08., 80/10., 114/11., 22/12., 144/12., 43/13., 120/13., 125/13., 148/13., 83/14., 143/14, 136/15, pročišćeni tekst 115/16 i 106/18, 121/19, 32/20, te članka 17. st. 3 Pravilnika o porezu na dohodak, Narodne novine broj 95/05., 96/06., 68/07., 146/08., 2/09., 146/09., 123/10., 137/11., 61/12., 70/13., 160/1., 157/14, pročišćeni tekst 10/17, 128/17, 106/18 i 1/19, zatezne kamate koje se na zakašnjele isplate plaće isplaćuju po sudskoj presudi ne smatraju se dohotkom i ne podliježu oporezivanju. Slijedom toga proizlazi da bruto plaća, koja se isplaćuje po sudskoj presudi do trenutka isplate, u odnosu na porez na dohodak i prirez porezu na

dohodak nije u potpunosti dospjela, pa porez na dohodak i prirez poreza na dohodak dospijevaju na naplatu isplatom plaće. Stoga je u tom dijelu odbijen zahtjev tužitelja za isplatom zateznih kamata kao neosnovan i donesena odluka kao u točki II. izreke.

22. Tužitelju je prema članku 154. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25), a obzirom na uspjeh u postupku, priznat parnični trošak sukladno Odvjetničkoj tarifi i Troškovniku priloženom na listu 339 spisa. Kao opravdan tužitelju je dakle prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj NN 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22, 138/23, 107/25), obzirom na vrijednost predmeta spora t.j. dosuđenog iznosa priznat zatraženi trošak na razini od po 75 bodova za pojedinu radnju t.j. iznos od po 150,00 eur za sastav zahtjeva za mirno rješenje spora, za sastav tužbe i podnesaka od 30.10. 2025. i 12.05.2026., te za zastupanje po punomoćniku na ročištu od 08.05.2019. i 15.07.2026. Ukupno je tužitelju za naprijed navedene radnje dosuđen trošak postupka u iznosu od 900,00 eur-a odnosno uključujući pripadajući pdv. iznos od 1.125,005 eura. Tom trošku pridodan je trošak vještačenja u iznosu od 199,08 eur-a + 300,00 eur-a, pa je tužitelju sveukupno dosuđen trošak postupka u iznosu od 1.624,08 eur-a kao u dijelu točke I. izreke ove odluke, sa zakonskom zateznom kamatom kao u točki I. izreke.

U Karlovcu 6. listopada 2026.

Sudac;
Vesna Gračan

Dokument je elektronički potpisan:
Vesna Gračan

Vrijeme potpisivanja:
06-10-2026
14:07:00

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U KARLOVCU
2.5.4.97=#OC1156415448522D3035353431323536393638
OU=Signature
S=Gračan
G=Vesna
CN=Vesna Gračan

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi Županijskom sudu, pismeno u tri primjerka putem ovoga suda.

Dna:

1. Tužitelju po punom. Ivanu Ergotiću, odvjetniku iz Vinkovca.
2. Tuženiku po zz. ODO-u u Karlovcu na br. P-DO-11/2019.

Broj zapisa: **9-3088e-39187**

Kontrolni broj: **0241d-2cac1-f3615**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Vesna Gračan, O=OPĆINSKI SUD U KARLOVCU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Karlovcu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.